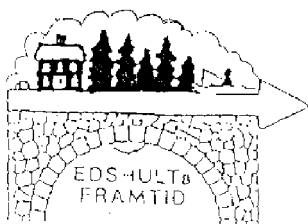

Edshults- Kontakten

Nr 7 Lördagen den 27 september 2008 Årgång 21

Mitt sommarjobb!

Jag heter Vendela Tiderman och är 10 år.

Jag har sommarjobbat på Astrid Lindgrens värld i Vimmerby, men Eksjö är staden jag bor i och sommarstugan ligger på Gummarpsnäset.

Om inte min gulliga morfar Tord Fransson och Laila Ekelund hade bott i Vimmerby så hade med all säkerhet min dröm inte blivit verklighet.

Det var jättesnällt att jag fick bo hemma hos dem.

Jag sökte själv till Astrid Lindgrens Värld genom

att gå in på nätet och ta ut intresse anmälan, som jag fyllde i och skickade in med en bild.

Sedan fick jag komma på audition två gånger och efter det fick jag ett brev att jag blivit antagen till att spela Lisabet i Madicken.

Det har varit en fantastisk sommar, jag har fått sjunga, dansa och spela teater som jag älskar, vi har jobbat 4-dagars pass, alltså jobbat fyra och sedan varit ledig fyra dagar.

Vi började den 9 maj med övning och premiären var den 6 juni sedan har jag jobbat till 31 augusti. Detta har varit den bästa sommaren för mej.

Vendela

Lite mera om Edshultsdagen

I förra utgåvan av Edshults-Kontakten kunde vi läsa om de olika begivenheterna vid årets upplaga av Edshultsdagen, där Annecharlotte ingående redogjorde för såväl den sakrala som den mer profana delen.

Det kanske också kan vara av intresse att få veta

något om det ekonomiska utfallet.

Inkomsterna utgjordes av servering, utställaravgifter och lotteri som tillsammans inbringade 7 820 kr. På utgiftsidan kommer inköp av ostkakor, kaffebröd, specierier mm. samt annonsering och musikunderhållning, som sammantaget kostade 2990 kronor, vilket följaktligen ger ett netto på 4 830 kr.

Det förhållandevis goda resultatet kanske stimulerar till anordnande av Edshultsdagen även nästa år, om det finns krafter som är villiga att hålla i trådarna.

Georg Albinsson

Abborren som bet igen

När så vädret äntligen betar sig som något som liknar sommar är det dags att prova fiskelyckan.

- Ja, lycka förresten! För vem, fisken eller mig?

Hur som helst tankades båten och lastades med spön, mask och kaffekorg.

Ett flertal tillfällen har ju bevisat att Mycklaflonsabborren är något svårflörtad, så det blev till att ta sig under bron och gäcka de kanske något dummare ”busarna” i Skedesjön. Preparerade med både metspö och pimpel sattes jakten igång. Så här efteråt kan man ju undra vem som egentligen jagade vem.

Nog nappade det alltid! Både mört och abborre

längtade efter att se dagens ljus från botten av en hink i HR 435:an

Lövmaskarna gick åt som smör i solsken och fångsten blev riktigt lyckad. Väl hemma igen på rätt sida bron så skulle det rensas och flås. Den smörade stekpannan riktigt längtade efter fångsten och grytan med potatismos puttrade bredvid.

Härligt att kunna sätta sig med SmT:s korsord medan andra stod för maten. Middagen smakade rasande bra, och snart var man både mätt och belåten.

Korsord, ja! De kan ju stundtals vara lite knepiga. Ett endaste ord var lite retligt kvar, men skam den som ger sig. Det fick bli ett försök med NE.

Längst ner vid golvet står detta digra uppslagsverk för att inte göra båtform av hyllplanet. Lite däst efter maten blev det till att böja sig ner och ta fram nummer 14.

- Aj!

Vad i himlens dar var det som stack till? Det kändes som om något var på väg rätt genom strupen och ut på fel sida. Var det ett fiskben? Jo då, ett fiskben, vasst och hårt satt helt klart fast. Här gällde det att svälja, men inget hjälpte. Benet satt ohjälpligt fast och förnöjsamheten efter middagen avtog snabbt.

- Försök med knäckebröd, blev rådet. Knäckebröd, grovlimpa och vatten gick ner, men fiskbenet satt fast som berget.

- Det går nog över tills imorgon.

Visst! Morgonen därpå gjorde sig benet alltför påmint. Trots att det tog emot var det bara att ringa till distriktsläkarmottagningen.

- Bäst att komma in. Fiskbenet kan vara rackriga och eventuellt orsaka en inte så helt behaglig infektion, blev svaret.

Efter en stunds väntan togs jag så omhand av den förste läkaren som efter flera fruktlösa försök med slangar, kameror och bedövning inte med säkerhet kunde se något alls, men jag kände! Ytterligare läkare inkallades och samma procedur gick igenom igen. Fiskbenet satt fast i struplocket kunde konstateras av en nästan triumferande doktor. Själv kände jag ingen direkt lycka över detta faktum. Stora tänger trycktes ner i halsen trots protester, starka protester från svalget. Även ett tjockt läkarfinger försökte peta och lirka.

- Du bits väl inte? frågade fingrets ägare. Hungern var efter allt ståhej inte på topp vid tillfället, så jag skakade på huvudet. Att tala var ju inte aktuellt. Fiskbenet satt kvar – och nog kunde man ana ett retfullt skratt där nerifrån.

Tyvärr fanns inget mer att göra så lösningen fick nog bli narkos på Ryhov. Det blev tack och adjö till de hårt arbetande doktorerna. De väntande patienterna i det nu överfyllda väntrummet tittade både nyfiket och misstänksamt på den som orsakat deras långa väntan.

Den tidiga förmiddagen hade nu övergått till eftermiddag och chauffören/sambon gladdes sig åt en tur till både Biltema och Julia efter att jag lämpats av vid sjukhusets huvudentré.

Nu gick det snabbt och jag kom in till den

danske läkaren utan väntan.

- Narkos? Vi må väl pröva en gång till, tyckte han.

Fler kameror, slangar, bedövning och tänger pressades ner och så till slut när jag kände mig redo för den stora sömnen fick han tag på det usliga benet. Vilken lättnad!

- Nå, den firren bet allt tillbaka. Är du säker på att du betalt fiskekortet, sa läkaren på sin bredaste danska med ett spefullt skratt.

Jo då, avgiften för fiskekort är betald – åtminstone enligt sambon.

Annecharlotte i Gummarp

EDSHULTS FÖRSAMLING av Svenska Kyrkan

Det var höstlov som ställde till det i hängränorna på kyrkan. Litet överraskande kanske, att det inte gjort sig gällande tidigare. För det måste ju varit förra årets löv. Gott, att det inte var något annat och värre. Snart kommer det emellertid nya löv, som också måste rensas bort. Tänk vad årstiderna växlar. Även för en kyrka och kyrkogård. Sommarblommorna håller på att ersättas av höstljung och annat frosttåligt på gravvårdarna. Allt har sin tid. T ex har årets kon-firmander skrivits in. 18 konfirmander av 20 möjliga inom Hult-Edshult är ju bra. En av dem kommer från Edshults församling. Vi hälsar honom välkommen, att tillsammans med sina kamrater och under Ingemars ledning lära sig mer om den kristna tron, om kyrklig liturgi och tradition.

Församlingsdag var det den gångna helgen. Mässan kl 11⁰⁰ följdes av samkväm med smörgåsar, kaffe och tårta. Äldste närvarande försam-

lingsbo på spinn- respektive svärdsidan tilldelades blommor. I år var det Ingrid Wrigfors, Broarp och Karl-Gustaf Adolffson, Kolstorp som

välförtjänt fick med sig en blomma hem (se foto intill).

Edshultssångarna, som denna gång bestod av en damkvintett, förgyllde gudstjänsten. Nästa söndag är vi inbjudna till sång- gudstjänst med pastoratsskören i Höreda kl 18⁰⁰. Möt gärna upp då.

I förra kontakten nämnde jag något om de rengjorda gravstenarna på kyrkogården. På kyrkorådets sammanträde var Tore Sand, sekonderad av Inger Fransson och rapporterade om arbetet. 300 stenar har rengjorts och dokumenterats. Till släktforskarförbundet rapporterar man om stenar från 1940 och äldre. Man efterlyser också gamla begravningsbrev och liknande från Edshults församling. Vänd Er med förtroende till någon av dem om ni har något av intresse.

Ur kyrkorådsprotokollet saxas också:

”Kyrkorådet föreslår kyrkostämman att fatta beslut om direktvalt kyrkoråd”. Detta gäller ju framtiden och alternativet var kyrkofullmäktige.

Visste ni förresten, att det är 170 år sedan vår kyrka invigdes den 1:e advent. Kanske det borde uppmärksammas?? Vi får återkomma till detta. Väl mött på våra samlingar framöver!

Evert Alf

Hults och Edshults syföreningar

var inbjudna till Bruzaholms syförening.

Birgitta Carsnäs hälsade oss välkomna.

Birgitta läste dikten ”Hann Du möta sommaren” av Sven Karlsson och ”Höst” av en okänd diktare.

Sedan spelade Inge Danielsson på dragspel och vi sjöng psalmerna ”De komma från öst och väst”, ”Jesus kär var mig när” samt ”Kaffevisa, Tungvrickarvisa och Flickorna i Småland”.

Rakel Artmark, barnmorska och missionär, berättade väldigt inspirerande om sitt missionsarbete i Brazzaville i Afrika mellan åren 1963 till 1976. Rakel lärde kvinnorna att sy barnkläder. På grund av att det ej fanns symaskiner gjordes arbetet för hand

Det byggdes tandklinik för befolkningen. Det

var heller inte lätt för missionärerna de ansågs vara en sekt och blev bortkörda.

Mötet avslutades med avtackning med en blomma till Birgitta Carnäs, Inge Danielsson och Rakel Artmark

Därefter tackade Laila Svahn Edshults syförening för den trevliga samvaron.

Ni som känner att Ni vill vara med i Edshults syförening är välkomna till våra möten.

AnneMaj Walfridson

Edshults föreläsningssy-förenings program 2008

Tisdagen den 7 oktober klockan 19⁰⁰

Hästmannen Stig-Anders.

Ett digitalt bildprogram över 15 års dokumentation av Stig-Anders Svenssons jordbruk i Råskog.

Tisdagen den 28 oktober klockan 19⁰⁰

Ingemar Skogar, Ängelholm.

Höstens serenad - när Sverige är som .....

Tisdagen den 11 november klockan 19⁰⁰

Visgruppen Galaks, Asarum

Tisdagen den 25 november klockan 19⁰⁰

Bo Alvermo, Söderåkra.

Syföreningen gjorde Bruksmuseibesök i Bruzaholm

Esko Mäkinen berättade att museet invigdes den 24 maj 2008 av landshövding Lars Engqvist.

Järnet, vattnet och skogen blev malmen, elektriciteten och kolet i brukets utveckling under 1660-talet och fram på 2000-talet
Guldåldern i brukets historia var mellan åren 1830 och 1880.

Det var även en del katastrofer och konkurser under dess långa verksamhet.

Brukets olika tillverkningar har varit grytor, spisar, kaminer, radiatorer och självpumpen Väduren.

Ågaren Johan Olov Lundberg uppfann O-ringen

Georges minihistoria

En erkänt duktig matematiklärare, som undervisade vid universitetet i Canberra beslöt en dag att han skulle besöka sina släktingar som hade en jättestor fårfarm utanför Melbourne. Efter en natts skön sömn och en stöddig frukost bestående av kängurukött och majsplundning samt kamomillte, som påverkar intellektet i gynnsam riktning, satte de sig i Land Rovern och körde ut på farmen. När de kört en stund fick de se den enorma fårskocken stå där på en kulle.

-- Det var väldigt så många får ni har, säger den besökande släktingen, jag ser att det är tvåtusensjuhundra-tjugonio stycken.

Stämmer precis, men hur kunde du räkna dem så snabbt?

Mycket enkelt, jag bara räknade benen och dividerade med fyra.

Inläst av Georg Albinsson

och fick patent på den år 1890. O-ringen används än idag som en viktig detalj i olika applikationer som tätning.

Från 1950-talet är den största produkten legerat gjutgods, som i dag till 75% exporteras till Tyskland. Detta gjutgods används bland annat till asfalt- och betongblandare.

Detta är en kortfattad version av Esko Mäkinens intressanta redogörelse av Bruzaholms Bruks historia. Efter den goda smörgåsen och tårtan avslutade komminister Ingemar Johansson med att citera text ur Göran Skyttes bok "Ett år med

Jesus" och att läsa vers fem från psalm 475 i psalmboken.

Vårt nästa symöten är den 6 oktober klockan 12³⁰ i församlingshemmet.

AnneMaj Walfridson

Nästa nummer av Edshults-Kontakten utkommer preliminärt lördagen den 25 oktober

E-post edshults-kontakten@mail.eksjo.com